

כיצד צולין פרק שבעי פמחים

מסורת הש"ם

הגהות הב"ח

גָּלִיּוֹן הַשְׁמָם

מָוֹפֵף רַשׁ
תְּלִי בָּבִית אֶחָד יְאָכֵל.
וּמְמַגְמַגֵּן גָּנוּסָה מְדֻלָּה
תְּלִילָה (תְּלִילָה, גָּנוּסָה) שֶׁ אָמָּן
לְמַסְמָרָה. כַּה סְמַמְמָה
לְמַסְמָרָה.
לְכַבֵּשׂ לְמַתָּה נְתַחֲשָׂה קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ נְדוֹתָה וְנַעַל נְפִילָה
סְמַקְלָה (סְמַקְלָה, נְפִילָה) (ז').

מופת תומפות
א. לשפחות אחר שפחות.
טומך. סטמן. וכגילמת
טומך.

מפני פְּנֵי כָּתוּב וְמִן מִזְרָחָה בְּכָלָי
נוֹזֶבֶת. מִלְכָוֶד נְשִׁי הַמִּגְנְּבִיס עַל יְדֵי
סְמָמָתְכָלֵן דָּבָר: יְסִיבָּת וּמִתְּסִיבָּת מִקּוֹסָ
חֲזָקָין סִיחָה וּסְקָטָנָה יוֹצָאֵן:
שְׁבָבָן צְבָבָן וַיְהִי נָעַמָּה צְמָדָצָם:
בְּצִבְּנָה צְבָבָן וַיְהִי נָעַמָּה צְמָדָצָם:
בְּצִבְּנָה צְבָבָן וַיְהִי נָעַמָּה צְמָדָצָם:

בפסח נגין. מקטנותי כך קומפני יי
סמי נטו לייס צלטן טיס מנגנס כך
הה רפה פ"ס: מפְרִיצָן לְקַטָּן. מלך גלֶן
ט מלילו זו ולענות מהמו כי צלטונ
אל כל דמי יומי כליטו ומטפס קוֹוֵי
וונמץ במדעתון ננטנין צעלטקה לאַקְטָן
ולדס הַס נַה נְגַתָּה יְהֻדָּה פְּאַקְדָּה
ז סעדות טהראים וגס צניעימן הַל
ז לבנן נְגַתָּה הַמַּד נְפִי צְמוּלָה

סמןין ניה לדי סמןין
איך זה נマーינה ולמוכנות
היא במאן נספחות מהר
היא קתני לאבדי ויכל

ככל יהא נאכל בשתי כבורות ת"ל בבית אחד יאכל במאי קמיילנו רבי יהודה סבר יש און למסורת ור' שמעון סבר ^ו יש אם למקרא יהו ישבין ונפרסה מוחיצה בשתי כבורות אוכלי לזכרי האומר אין הפסח נאכל בשתי כבורות אין אוכלי היה יושבן ונסתלקה מוחיצה בינוין לדברי האומר האוכל אוכל נשני מקומות אוכלי לזכרי האומר אין האוכל אוכל כהנה לא פשיט ליה מפשט א"ל רב אשיש ר' רב כהנא ותיבען לך איבעא סילוק מוחיצה עשויה מוחיצה מי היה כב' מקומות וככ' חבורות דמי או לא תיקו: הכללה הופכת את פנינה וכו': מ"ט א"ר חייא ברABA א"ר יוחנן מומפני שהוא רב הונא בריה דרב נתן איקלע לבי רב נחמן בר יצחק אמרו לה מה שمرק אמר לו רב הונא אמרו ניתיב מ"ט אפרוריא יתיב הובו ליה כסא קבליה בחד אפרוריא יתבת אמר ליה כסא קבלת עשה ^ז (חו"ז מצא) מאי טעם באני ישב לכסא קבלת בחד ימונא אמר ליה מסרבין רקן ^ו ואין מסרבין לנויל מ"ט אששתיתיה בתרי יומני אמר ליה דתניתא החשotta כוסו בכת אחת הרי זה גרגון שנים ריך ארץ שלשה מגני הרוח מאי מעמא לא אהדרת אפק אמר לו כל הופכת פניה תנן ר' ישמעהל ברבי יומי איקלע לבי רב

שמיעון ברבי יוסי בן לקוניא היבר כפא
קבליה בחדר זימנא ושתייה בחדר זימנא
תבה כוסו בכת אחת הרוי זה גורגן אמר להו
כריס ורחבה אמר רב הונא יבנין חבורה
אחד אמר רבכה יהוא דעילע בעידנא דרגני
רבער רבגינא וגונטנן שכיר דמיים וצער האחרון
ולמת הילבמא בותה:

הדרין עליך ביצד צולין

זומר סבר יש אם למקרא. ולו מ' כפ"ק לקלוטין (ז"ח יט:) למלת זללים צבגנו כסצונגנו כס דלון מלון זייזום ולען (ט) אַלְמִיזָם חקל שפחים י"

בכל חווילת מלחמה מוקה נושא מלחמה;
הבלחה הופכת פניה. מילא רוח
 כל מעניין דרג חכמיין
 בכחמי מוקומות ה'ע' פ' חכללה מוקמת
 משועדה נרמול ספיקת פניה לי נמי
 קם' לדריהם לפוכן פניהם כהממל
 בוגרמן כל מקצת:

אין מסרבין גנדוק. **המלי ליטמן** הפוינט נון צייך נמייל מסוס להלן מカルזון דיטסונג פוינט דבל ניקטן זיכרנו וארס סווע וווען סייס נו ליבען זיין לאו מוטס כל מה שיכלער בענין נונברגין בָּנֶן בָּבָן.⁽⁶⁾

פ' פיליס ר' ר' מכוונה צנומנו על דפסח צנומו מקרת מכאן צעת סדרך צני נונברגין גאנטס גאנטס וגאנטו סדיילם פ' זמאנט למופען הלאויסס וווען מונאן האס פסחים מתקבצין ריך קאנטה הוכליין רה דפסח צנומו ענילן לאסמנין עד צניעו וווען חכל פחות מנטשא נון הצען לאס פון סיינט זיינטס ייד ווועהו ומלהילו האס פסחים נונברגין דאס דילימן וווען מונאן הפליגן גה נטעל ריך להה מאס להן גאנטן לאסמנין כוון טאייס סס ווילו:

אמר רבינה ונוטן דמיים. סהויל פנק ווילט סכלתון נוומיס וגראם דען גאנדרה דעניל נוינז וויהר גוינז:

הדרך עלה בצד צולין

קִיּוֹת אֲמִינָה סֵס סֶלֶב
קִיּוֹת בְּטוֹצָעַנְדָּה כִּי
קַע סָבָה:
גְּנוּזָעַנְדָּה כִּי נָגָה:
קַפְּרָטָה:
קַבְּדָה הַטוֹּצָעַנְדָּה כִּי
קַע סָבָה:
קַבְּאָה זְמִינָה פָּטָמָה
קַע סָבָה:

ליבינו חנナル

סמל יהוד אמא נכלל בשתי
הברורות תול' אמא, אמא-
ואם רמן במא' פלאגוי רבי
יהודה ברשא אמר מלמדותינו
אמא כתוב בבית אחד יש
רשות לאולר לאלאו
ולאלאו קא מוזה רחמנא
שלא אמא איכל עזוז ווועט
במקום אחד בלבד ולא
בשביעי קראיל אמא
סבר שעם אמא לפרק אמא
קוראים על פפסה קא
מהוז רחמנא להאכל
בתהוועד אמא לאח בא בשיע
הברורות אבל הירושה אהא
בשיינן מקומות ורשאיין,
קיימא אין כרבי יהודה
דונע בעיניהם כוונת.
נפיצה מודיעין להו, והזיט הילך
הצימז זוזו ונגעטו שערת הברורה בספס
אהוד. והוא אם היה שי שיע
שללה נסלקה מהזיע
מבריזים גונגעטו כליאו
בא אלו לוחץ ואלז
לוחץ איז, ופשיטהו
הכלה הופכת את פניה
ואגאלת. פ"י מפני שדריא
בושה לאוכלו. רב הונן
דאקליל רב לר' רב חנן זיך
זיך אמר ליה מה שמן, פ"י
אמיר אוון ר' הונן. פ"י
נסמכת ייבשיה בדורות
לפיךך גראם דהס גינדיין,
כלומר גראם דהס גינדיין
וכו. וכו. יונגן מסביבן ליקון
אונז מיסביבן גאנז, לא מה
שאומן לך בעל הבית

עה. והשורה כו"ה בכתבה אחת הרים היורם גוראל מילון בדים פשטיין. ואנו אמר ב' הנגן בפ' ברורה נסבנן אפללו בשלהי רוגזען אפי' דאלאן כי' פ' בני ברורה שנמנעו על הספה ובאו מקטת מון בעט שדרן אוון אדם האכט לאולר מוסח שגורי הדיאליה, פ' דיאלאן כגון המשם השואג המשם שלון ורוף אחירוחם והשאמרי מבני ברורה לאן מצעם, אפי' אם לא נתקבב במלון כי' החברות ואנו לאיל לאלה לבך, ואכלין תא הפסח ההוא, ואין עליון להמתן להם עד שיבואו כו"ן מונאנחו לשובו דודין רקן אוון גולדן אבל פחות משלשה לא אယל אלא ימינו עד שיבואו רשות נבי' החברות והי' ר' נכסנוב. אבל הוא מוקצתן מלפקון וצוא' מפקתן כו"ן השער ונארהו ידר' כו"ן השער שארכו, והדר בא ארלאן לא מצעם. אפללו לא נסבנן כשרב בון כו"ן החברות אלא אחד, בגין שעשו כו"ן רואו לא את רואו והו יוצא אוכף

הדרן על כיזד צולין

אמר רבי נונון ונוטן האוכל הפוך, ולית הילכת כוותה. והני מילוי דעת באידנא דיעילי אינשי קרבה והדר בהו דייאלא.
הרין עליך ביצד צולן